

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష్ విడ్కొన సర్వప్రము

॥ బిఫ్స్టుష్టుర్ భ్యోన్ము ॥

పుడ్చంబరధరం విట్టం శశికర్ణం చతుర్భుజము ।
తుఫాన్స్టాన్డర్ నం ష్ట్యోక్ సిర్విట్లోన్ శేంతయే ॥

॥ శ్రీనివిస్ భ్యోన్ము ॥

స్తుమ్ముష్టుం మతాదేవ నీరియం కృపానిధి ।
పాహా వ్యోమం భుజిత్తెలేష భుజుంధో దయోనిధి ॥

॥ ముఖోభార్త శ్రీవిష ఘలము ॥

ప్రైపాయనేష్ట లుట నిష్టుతముల్చుమేయం । లుళ్యం తవిత్తుతుధ పాతీనారం జీతం చ ।
యే ఖారతం సతుభిగచ్ఛతి లేచ్యతోనం । కిం తప్ప లుత్సురజులైరాఖిచన్నేన ॥

॥ అం సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాట్లేతే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్తుమస్య, జగద్రుక్షణార్థం, అవతీర్స్య, శ్రీమదఖలాండకిషటి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్ఞాత్మశ్వరగోపమిగం, అసురమాపుసాదేన, సర్వోం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
గివ్యత్తిద్వారా, ఆయురార్థిగ్రైవ్యర్థాభవ్యధ్వర్థర్థం, విషుచికాక్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ సివారణార్థం
సర్వాఖ్య, గివ్యత్తిద్వారా, సకలత్రేయాఽభవ్యధ్వర్థం, ధర్మర్థ, కామమొక్కాఖ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాచ్చసంకికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్మాధు, గిబ్బరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థర్థం, గీసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమస్తపసేభారతే, ఆదిపర్యాణి, ద్వాదశాదికచ్చితశతమాధ్యాయాన్నరత శీకంపారాయణం ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామిషో ॥

॥ వ్యోన భ్యోన్ము ॥

ల్యోపం తశిష్టనప్పారం తట్టేః ప్రాత్రుమకల్పము ।
శరిషరిత్తుఱిం తందే శుక్తతితం తపోనిధిము ॥

ల్యోపాయ విష్టుర్తాయ ల్యోపర్తాయ విష్టుతే ।
నమో లై పుంజ్మాలధయే, లౌష్ట్రాయ నమోనముః ॥

అధ్యాయః-212 ద్వాదశాధికశతతమో2ధ్యాయః అర్జునవవాసపర్వ
 బ్రాహ్మణాగోధనరక్షణార్థమప్రటం గ్రహీతుమర్జునకర్తృకం ద్రోపదీనిషయకనియమోల్లజ్ఞవనం
 వవవాసాయ ప్రస్తావనం చ

అథ జీమహాభారతే ఆదిపర్వణి అర్జునవవాసపర్వణి అర్జునతీర్థయ్యాతాయాం
ద్వాదశాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః // 212 //

॥ వైశమ్మాయన ఉవాచ ॥ ఏవం తే సమయం కృత్యా న్యవసంప్తుత పాణ్డువాః ।
 వశే శప్తప్రతాపేన కుర్వన్తో2న్యాన్యప్రాణితః ॥

॥ 212-1 ॥

తేషాం మనుజసింహానాం పశ్చానామమితౌజసామ్ ।
 బభూవ కృష్ణ సర్వేషాం పార్థానాం వశవర్తినీ ॥

॥ 212-2 ॥

తే తయా తైశ్చ సా వీరైః పతిభిః సహ పశ్చాభిః ।
 బభూవ పరమప్రితా నాగైరివ సరస్వతి ॥

॥ 212-3 ॥

వర్తమానేషు ధర్మేణ పాణ్డువేషు మహత్ముసు ।
 వ్యవర్థన్ కురవః సర్వే హీనదోషాః సుఖాన్వితాః ॥

అథ దీర్ఘేణ కాలేన బ్రాహ్మణాస్య విశామ్పుతే ।
 కస్యచిత్తస్కూరా జప్తుః కేచిద్వా నృపసత్తము ॥

॥ 212-4 ॥

ప్రియమాణే ధనే తస్మిన్ బ్రాహ్మణాః క్రోధమూర్ఖుతః ।
 ఆగమ్య భాణ్డవప్రస్తముదక్రోశత్సు పాణ్డువాన్ ॥

ప్రియతే గోధనం జ్ఞాంద్రైర్పుశంపైరకృతాత్మాభిః ।
 ప్రసహ్య చాస్మైద్విషయాదభ్యధావత పాణ్డువాః ॥

॥ 212-6 ॥

బ్రాహ్మణాస్య ప్రశాప్తస్య హవిర్మాంజ్ఞక్షేః ప్రలుప్యతే ।
 శార్ధాలస్య గుహం శూన్యం నీచః క్రోష్టాభిమర్దతి ॥

అరక్షితారం రాజానం బలిషణ్ణగహరిణామ్ ।
 తమాహలః సర్వలోకస్య సమగ్రం పాపచారిణామ్ ॥

॥ 212-8 ॥

బ్రాహ్మణాస్య హృతే చారేర్థరాక్షే చ విలోపితే ।
 రోరూయమాణే చ మయి క్రియతామహస్తధారణా ॥

॥ 212-10 ॥

॥ వైశమ్యాయన ఉవాచ ॥ రోరూయమాణస్యభ్యాసే భృతం విప్రస్య పాణ్డవః ।
 తాని వాక్యాని షుశ్రావ కుస్తిపుత్రో ధనజ్ఞయః ॥ ॥ 212-11 ॥
 శ్రుత్యైవ చ మహాబహుర్మా బైరిత్యాహ తం ద్విజమ్ ।
 ఆయుధాని చ యత్రాసన్ పాణ్డువావాం మహాత్మునామ్ ॥ ॥ 212-12 ॥
 కృష్ణయా సహ తత్రాస్తే ధర్మరాజో యుధిష్ఠిరః ।
 సమ్మవేశాయ చాశక్తో గమనాయ చ పాణ్డవః ॥ ॥ 212-13 ॥
 తస్య చార్తస్య తైర్వ్యాక్షోద్యమానః పునః పునః ।
 అక్రమే తత్త కౌస్తేయజీవుయమాస దుఃఖితః ॥ ॥ 212-14 ॥
 ప్రియమాణే ధనే తస్మిన్ బ్రాహ్మణస్య తపస్యినః ।
 అశ్రుప్రమాద్భనం తస్య కర్తవ్యమితి నిశ్చయః ॥ ॥ 212-15 ॥
 ఉపప్రేక్షణాజో2ధర్మః సుమహాన్ స్యాన్మృహిపతేః ।
 యద్యస్య రుదతో ద్వారి న కరోమ్యద్య రక్షణామ్ ॥ ॥ 212-16 ॥
 అనాస్తిక్యం చ సర్వేషామన్మాకమపి రక్షణే ।
 ప్రతితిష్టేత లోకే2స్మిన్నధర్మశైవ నో భవేత్ ॥ ॥ 212-17 ॥
 అనాదృత్య తు రాజానం గతే మయి న సంశయః ।
 అజాతశత్రోర్మపతేర్మయి చైవాన్నతం భవేత్ ॥ ॥ 212-18 ॥
 అనుప్రవేశే రాజుస్తు వనవాసో భవేన్నము ।
 సర్వమన్యత్వరిహ్యతం ధర్మణాత్తు మహిపతేః ॥ ॥ 212-19 ॥
 అధరోగై మహానస్తు వనే వా మరణం మమ ।
 శరీరస్య వినాశేన ధర్మ ఏవ విశిష్యతే ॥ ॥ 212-20 ॥
 ఏవం వినిశ్చిత్య తతః కుస్తిపుత్రో ధనజ్ఞయః ।
 అనుప్రవిశ్య రాజానమాపుచ్ఛ్య చ విశామ్యతే ॥ ॥ 212-21 ॥
 ధనురాదాయ సంహృష్టో బ్రాహ్మణం ప్రత్యభాషత ।
 బ్రాహ్మణా గమ్యతాం శీఘ్రం యావత్పరధనైషిణః ॥ ॥ 212-22 ॥

న దూరే తే గతాః క్షుద్రాస్తావద్ధచ్ఛావో సహా |

॥ 212-23 ॥

యావన్నివర్తయామ్యద్య చౌరహాస్తాధనం తవ ||

సోమస్య మహాబాహల్భన్వీ వర్తై రథా ధ్వజీ |

శరైర్వధ్వస్య తాంశ్చేరానవజిత్య చ తద్ధనమ్ ||

॥ 212-24 ॥

బ్రాహ్మణం సముపొక్కత్య యశః ప్రాప్య చ పాణ్ణవః |

॥ 212-25 ॥

తతస్తదోధనం పార్ణో దత్యై తపై ద్విజాతయే ||

ఆజగామ పురం వీరః సవ్యసాచి ధనశ్శయః |

॥ 212-26 ॥

సోభివాద్య గురువ్ సర్వాన్ సర్వైశ్చాప్యభినన్నితః ||

ధర్మరాజమువాచేదం వ్రతమాదిశ మే ప్రభో |

॥ 212-27 ॥

సమయః సమతిక్రాన్తో భవత్పందర్ఘనే మయా ||

వనవాపం గమిష్యమి సమయో హ్యాష నః కృతః |

॥ 212-28 ॥

ఇత్యక్తో ధర్మరాజస్తు సహసా వాక్యమప్రియమ్ ||

కథమిత్యబ్రహ్మిద్యాచా శోకార్తః సజ్జమానయా |

॥ 212-29 ॥

యుధిష్ఠిరో గుడాకేశం భ్రాతా భ్రాతరమచ్యతమ్ ||

ఉవాచ దీనో రాజు చ ధనశ్శయమిదం వచః |

॥ 212-30 ॥

ప్రమాణమస్తి యది తే మత్తః శృణు వచోనథు ||

“ శ్రీపేశిక – గాపంద నామ సంకీర్తనమ్ ”

॥ అథ క్షమా ల్రార్ణా ॥

८ యదక్కరపరభ్రష్టం మాత్రాశీసం చ యద్భవేత్తి,
తత్తర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ సమీరస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ల్రార్ణా ॥

८ సర్వోభవస్తు సుఖసః సర్వోసంతు నిరామయః,
సర్వోభద్రాశి పత్సంతు మాకళీతి దుఃఖభాగ్యవేత్తి ॥

॥ అథ భగవత్పందర్ఘణమ్ ॥

८ కాయేన వాచా మసేంద్రియై బుద్ధైత్తానా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్,
కరిష్మి యద్భుత్కలం పరష్పై నారాయణాయేతి సమర్థయాది ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

८ శ్రీయః కాన్తాయ కళ్యాణసిద్ధయే నిధయేర్థినామ్,
శ్రీవేజ్ఞాంచనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥